

DISCIPELSCHAP. LES 40

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze les over het maken van discipelen toe aan de Heer.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] 1 SAMUËL 9, 10, 12 en 14
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (1 Samuël 9, 10, 12 en 14). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt.

3	MEMORISATIE (20 minuten) [DISCIPELSCHAP] (2) LUKAS 9:23
----------	---

A. MEDITATIE

Lees Lukas 9:22-27. Hij zei: “De Mensenzoon zal veel moeten lijden en door de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden worden verworpen en gedood, maar op de derde dag zal Hij uit de dood worden opgewekt.” Tegen allen zei Hij: “Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen en dagelijks zijn kruis op zich nemen en Mij volgen. Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen; maar wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het behouden. Wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint, maar zichzelf verliest of schaadt? Wie zich schaamt voor Mij en Mijn woorden, zal merken dat de Mensenzoon zich ook voor hem schaamt, wanneer Hij komt in de stralende luister die Hemzelf, de Vader en de heilige engelen omgeeft. Ik verzeker jullie dat sommigen die hier aanwezig zijn niet zullen sterven voor ze het koninkrijk van God hebben gezien.”

Schrijf het memorisatievers als volgt op het bord. Schrijf de tekstverwijzing ook aan de onderkant en achterkant van je memorisatiekaartje.

(2)

Zelfverloochening Lukas 9:23
Tegen allen zei Hij: ‘Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen en dagelijks zijn kruis op zich nemen en Mij volgen. Lukas 9:23

Lukas 9:23

1. De Heer van de discipelen moet Zelf lijden, sterven en opgewekt worden.

Dit was de eerste keer dat Jezus Christus Zijn lijden, dood en opstanding duidelijk voorspelde. Veel Joden in de tijd van Jezus geloofden dat de Messias-Verlosser juist zou leven en hun vijanden (de Romeinen) zou overwinnen. Daarom kwam deze voorspelling van Jezus als een schok voor Zijn discipelen.

Maar de dood van de Messias werd al door de profeten in het Oude Testament voorspeld, werd gesymboliseerd in de oudtestamentische offeranden en was de reden waarom Jezus Christus naar de aarde kwam. “Ik ben de goede Herder. Een goede herder geeft zijn leven voor de schapen” (Johannes 10:11). Jezus Christus moest doen waarvoor Hij kwam. Zijn dood was een heilig “moeten” (een noodzakelijkheid) (Lukas 24:44; Handelingen 4:12). Het was de enige manier om Gods heilige en rechtvaardige verbolgenheid over de zonde van de mens te stillen en de volledige straf voor de zonde van de mens te betalen.

Let wel dat juist de mensen die de godsdienstige belangen van Israël hadden moeten verdedigen hun Messias-Verlosser kruisigden. “De oudsten” in Israël waren de leken leden van het Sanhedrin en kwamen uit de hoog bevoorrechte aristocratische families in Jeruzalem.”De hogepriesters” waren leden van de hogepriesterlijke families, inclusief de hogepriester zelf. “De Schriftgeleerden” waren de opgeleide en aangestelde theologen van het Oude Testament. Hun taak was om het Oude Testament (de Thora) te bestuderen, uit te leggen, te leren, te kopiëren en door te geven.

2. Een discipel van deze Heer moet zichzelf verloochenen (Lukas 9:23).

(1) Achter Jezus Christus aankomen.

De woorden “achter aankomen” verwijzen naar aansluiting bij Jezus als Zijn “discipel” (volgeling-leerling). Er waren scharen van mensen die achter Jezus aankwamen, Hem volgden, naar Hem luisterden, Zijn wonderen zagen en van Hem leerden. Maar Jezus maakte heel duidelijk wie Hij als *een echte discipel* van Hem beschouwde.

(2) Zichzelf verloochenen. Een echte discipel moet eerst zichzelf verloochenen. Toen Petrus Jezus verloochende, zei hij, “Ik ken deze man niet.” Hij koos ervoor Jezus niet te erkennen of bij Hem te horen. Maar hier betekent “zelfverloochening” *een eens en voor altijd besluit* om “nee” te zeggen tegen “je oude zelf”, dat wil zeggen “de zelf los van Gods genade”, “de niet wedergeboren zelf”, “de zelfgerichte ik”. Als je jezelf verloochent, geef je op om op jezelf te vertrouwen, iets wat je daarvoor van nature deed. Je geeft op om op je eigen wijsheid, kracht, vermogens, bezittingen en positie te steunen. Dan steun je voor je verlossing en je leven alleen nog maar op Jezus Christus. Dus, “zelfverloochening” heeft te maken met de dingen waarop je steunt, op leunt, aan vasthoudt of vertrouwt met betrekking tot verlossing en het echte leven. Bijvoorbeeld, Jezus beveelt de Schriftgeleerden en Farizeeën om hun steunen op het houden van de Wet¹ op te geven. Zelfverloochening betekent je afkeren van alles wat zondig is, van zaken die je onafhankelijkheid en rebellie tegen God kenmerken. Zie de voorbeelden van zelfverloochening in 2 Korintiërs 8:9, Matteüs 4:19-22, Matteüs 9:9 en Filippenzen 3:7-8.

3. Een discipel van deze Heer moet dagelijks zijn kruis opnemen (Lukas 9:23).

“Je kruis opnemen” beschrijft een ter dood veroordeelde mens die zijn eigen kruis naar de plaats van executie moet dragen. Toch is hier een verschil. Wat een veroordeeld man gedwongen wordt te doen, doet een discipel van Jezus Christus vrijwillig! Hij aanvaardt de verdrukking, vervolging, verwerping, schande en lijden omdat hij loyaal is aan Jezus Christus en Zijn missie in de wereld. Daarom zal elk discipel een ander soort van kruis moeten dragen.

Voorbeelden van “kruisen” in de Bijbel:

- In Handelingen 5 werden de apostelen gearresteerd, in de gevangenis gegooid en geselsd met een zweep omdat zij het evangelie aan mensen hadden verkondigd. Hun kruis bestond uit gevangenschap en marteling.
- In Handelingen 7, werd Stefanus ten onrechte tot de dood veroordeeld en gestenigd omdat hij zijn tegenstanders had ontmaskerd als halsstarrige ongelovigen die weigeren naar God te luisteren en zich voortdurend tegen de Heilige Geest verzetten en die de Rechtvaardige Messias hebben verraden en vermoord (Handelingen 7:51-52). Zijn kruis was martelaarschap.
- In 2 Korintiërs 11:23-28 vatte de apostel Paulus zijn kruis als volgt samen, “Zijn zij dienaren van Christus? Ik ben zo gek dat ik durf te zeggen: ik nog meer. Ik heb harder gezwoegd, heb vaker gevangengezeten, heb veel meer lijfstraffen ondergaan, ben vaker in doodsgevaar geweest. Door de Joden ben ik vijfmaal met veertig min één zweepslagen gestraft, ik ben driemaal met stokslagen gestraft, ik ben eenmaal met stenen bekogeld en heb driemaal schipbreuk geleden. Eén keer heb ik een heel etmaal op zee rondgedreven. Voortdurend was ik onderweg, bedreigd door rivieren, rovers, volksgenoten en vreemdelingen, in gevaar in de stad, in de woestijn, op zee en te midden van schijngeelovigen. Ik heb gezwoegd en geploeterd, vaak zonder te slapen, hongerig en dorstig, vaak zonder te eten, verkleumd en zonder kleren. En dan laat ik al het andere nog buiten beschouwing: de druk waaronder ik dagelijks sta vanwege mijn zorg voor de gemeenten.” Zijn kruis was het harde werk vergezeld van vele gevaren en moeilijkheden.
- In Openbaring 1:9 werd de apostel Johannes naar het eiland Patmos verbannen, omdat hij het Woord van God en het getuigenis aangaande Jezus Christus verkondigde en leerde. Zijn kruis was ballingschap.

Elk discipel moet dagelijks zijn eigen kruis dragen.

4. Een discipel van deze Heer moet Jezus Christus volgen (Lukas 9:23).

Een discipel volhardt in het volgen van Jezus Christus. “Volgen” betekent:

- Het volgen van Jezus Christus betekent in Jezus Christus geloven. In Johannes 6:66-69 lezen we dat omdat de discipelen geloofden dat Jezus Christus de Heilige van God was, zij niet ophielden Hem te volgen zoals vele anderen dat wel deden.
- Het volgen van Jezus Christus betekent in Zijn voetsporen treden. In 1 Petrus 2:21 staat, “Dat is uw roeping; ook Christus heeft geleden, om uwentwil, en u daarmee een voorbeeld gegeven. Treed dus in de voetsporen van Hem.”
- Het volgen van Jezus Christus betekent Hem gehoorzamen (Matteüs 7:24-27).
- Het volgen van Jezus Christus betekent Hem dienen. In Johannes 12:26 staat, “Wie Mij dient moet Mij volgen: waar Ik ben zal ook Mijn dienaar zijn, en wie Mij dient zal door de Vader geëerd worden.”

Jezus Christus verwacht dat Zijn ware discipelen deze dingen elke dag zullen doen. Zelfverloochening, je kruis opnemen en Jezus Christus volgen is een ander manier om echte bekering en voortgaande heiliging uit te drukken. Deze dingen zijn tegelijk een gave van God en een verantwoordelijkheid van de mens.

¹ De wet, Hebreeuws: Thora, Arabisch: sharia

5. Een discipel van deze Heer moet zijn leven verliezen omwille van Jezus Christus (Lukas 9:24-25).

Lukas 9:24-25 zegt, “Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen; maar wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het behouden. Wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint, maar zichzelf verliest of schaadt?”

Het woord “psuché” in het Grieks kan vertaald worden met “ziel”, “zelf” en “leven”.

(1) Het woord “ziel” in “zijn leven verliezen”.

In de eerste helft van vers 24 beschrijft het woord “ziel” het immateriële en onzichtbare wezen van de mens los van Gods genade, dat wil zeggen, nog niet wedergeboren is. Als een mens “zijn ziel (zijn wezenlijke zelf of zijn leven als mens)” wil behouden, dat wil zeggen als hij blijft vasthouden aan zijn zondig leven, zijn bezittingen, pleziertjes, prestige, positie, roem en verlangen alleen voor zichzelf te leven, dan zal hij “zijn leven als (onwedergeboren) mens” verliezen! Het doel en de bedoeling die God voor hem (zijn ziel, zijn leven) had, wordt steeds smaller totdat het uiteindelijk in de hel ten onder gaat.

Bijvoorbeeld, in Lukas 12:19 zei de rijke man tegen “zijn ziel” (dat wil zeggen, zichzelf), “Ziel, je hebt veel goederen in voorraad, genoeg voor vele jaren! Neem rust, eet, drink en vermaak je.” Maar God zei tegen hem: “Dwaas, nog deze nacht zal je “ziel” (dat wil zeggen, je leven als mens) van je worden teruggevorderd. Voor wie zijn dan de schatten die je hebt opgeslagen?” Zo vergaat het iemand die schatten verzamelt voor zichzelf, maar niet rijk is bij God.”

(2) Het woord “ziel” in “zijn leven behouden”.

In de tweede helft van vers 24 beschrijft het woord “ziel” het immateriële en onzichtbare wezen van de mens die door Gods genade wedergeboren is. Wanneer hij “zijn ziel (zelf of leven als mens)” omwille van Jezus Christus verliest, dat wil zeggen zijn leven volkomen toewijdt aan Jezus Christus en Zijn zaak in de wereld, zal zijn ziel, zelf of leven behouden. Zijn innerlijke wezen en uiterlijke leven zullen steeds meer ruimte krijgen om vrede, zekerheid, vreugde en vooral liefde in relaties en zin in het leven te ervaren. Jezus Christus spoort mensen die Zijn discipelen willen worden aan zich niet zelfzuchtig naar binnen te keren en voor zichzelf te gaan leven, maar om zich met zelfverloochening naar buiten te keren en voor Christus en Zijn Koninkrijk te gaan leven.

Voorbeelden van “je leven verliezen”:

- In Matteüs 10:37-39 gebruikt Jezus de woorden: “je leven (Grieks: psuché) verliezen” in de context van: “Hem meer liefhebben dan je vader, moeder, zoon of dochter”.
- In Matteüs 16:21-25 gebruikt Jezus de woorden: “je leven (Grieks: psuché) verliezen” in de context van: “vervolging ondergaan omwille van Jezus Christus en zijn Woord.”
- In Johannes 12:24-26 gebruikt Jezus de woorden: “je leven (Grieks: psuché) haten” in de context van: “zelfopofferende dienstbetoon aan Jezus Christus”.
- In Lukas 17:30-33 gebruikt Jezus de woorden: “je leven (Grieks: psuché) verliezen” in de context van: “gereed zijn om met Jezus mee te gaan bij Zijn wederkomst”.

Jezus Christus maakt aanspraak op ons absolute toewijding aan Hem en Zijn missie in al onze relaties, in al de omstandigheden van onze werk en in onze toekomstige leven. Zelfs al zou een mens de hele wereld met al zijn schatten, plezier en prestige kunnen winnen, maar in het proces het leven dat God hem had kunnen geven verliest, dan wint hij uiteindelijk niets! Dan verliest hij alles!

6. Een discipel van deze Heer moet zich openlijk met Jezus Christus identificeren (Lukas 9:26).

Lukas 9:26 zegt, “Wie zich schaamt voor Mij en Mijn woorden, zal merken dat de Mensenzoon Zich ook voor hem schaamt, wanneer Hij komt in de stralende luister die Hemzelf, de Vader en de heilige engelen omgeeft.” Je schamen voor Jezus Christus en Zijn woorden (in de Bijbel) betekent dat je zo bang of trots bent dat je niets met Hem of Zijn missie in de wereld te maken wil hebben. Mensen die voor zichzelf leven en Jezus Christus verloochenen of weerstaan, kunnen niet behouden worden.

In Lukas 13:24-25 zegt Jezus, “Doe alle moeite om door de smalle deur naar binnen te gaan, want velen, zeg ik jullie, zullen proberen naar binnen te gaan maar er niet in slagen. Als de heer des huizes eenmaal is opgestaan en de deur heeft gesloten, en jullie staan buiten op de deur te kloppen en roepen: ‘Heer, doe open voor ons’, dan zal Hij antwoorden: ‘Ik ken jullie niet, waar komen jullie vandaan?’”

7. Het Koninkrijk van God zien (Lukas 9:27).

Lukas 9:27 zegt, “Ik verzeker jullie dat sommigen die hier aanwezig zijn niet zullen sterven voor ze het Koninkrijk van God hebben gezien.” Hoe is het mogelijk dat sommige van de discipelen de komst van het Koninkrijk van God met kracht zullen zien (Markus 9:1)? Lukas 9 vers 26 en vers 27 horen bij elkaar. Ze beschrijven eerst het einde en dan het begin van het werk van Jezus Christus.

- In vers 26 spreekt Jezus Christus over het einde van Zijn werk bij Zijn wederkomst. Dan zal Hij alle mensen in de wereldgeschiedenis oordelen op basis van hun kennis van Hem en het navolgen van Hem.
- In vers 27 spreekt Jezus over het begin van Zijn Koninkrijk op de aarde met Zijn opstanding, hemelvaart, troonsbestijging, uitstorting van de Heilige Geest en de snelle uitbreiding van het evangelie naar vele volken

gedurende de eerste eeuw na Christus. Honderden mensen waren ooggetuigen van Zijn kruisiging, Zijn opstanding (1 Korintiërs 15:6) en de uitstorting van Zijn Heilige Geest. Vele duizenden mensen waren persoonlijke getuigen van de kracht van het evangelie en hun doop in het Lichaam van Christus (Handelingen 2:41-42).

B. MEMORISATIE EN REPETITIE

1. **Schrijf** het Bijbelvers op een kaartje of op een bladzijde van een notitieboekje.
2. **Leer** het Bijbelvers op de juiste manier uit je hoofd. **(2) Zelfverloochening. Lukas 9:23**
3. **Repeteer**. Overhoor het laatst gememoriseerde Bijbelvers twee aan twee.

4	BIJBELSTUDIE (70 minuten) [LEVEN IN DE WERELD] (2) VERZOEKINGEN IN DE WERELD. MATTEÛS 4:1-11
----------	---

Maak gebruik van de vijf stappen methode en doe samen Bijbelstudie uit **Matteüs 4:1-11**.

STAP 1. LEES.	GODS WOORD
<i>Lees.</i> We gaan Matteüs 4:1-11 met elkaar bestuderen. Laat ieder groepslid om de beurt één vers uit dit Bijbelgedeelte voorlezen.	

STAP 2. ONTDEK.	WAARNEMINGEN
<i>Overweeg.</i> WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ? OF: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART? <i>Schrijf op.</i> Zoek een of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek. <i>Deel.</i> Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekt hebben. Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.	

4:4

Ontdekking 1. De uitdrukking: "Er staat geschreven".

Jezus gebruikte deze uitdrukking telkens wanneer Hij de Bijbel aanhaalde. Hier in Matteüs gebruikte Jezus driemaal aanhalingen uit het boek Deuteronomium uit het Oude Testament. Jezus had een heel hoge dunk van de Bijbel. Jezus Christus beschouwde de Bijbel als de uiteindelijke toetssteen voor de waarheid met betrekking tot de christelijke leer en het christelijke leven en als het hoogste hof van appel voor de menselijke rede. Hij gebruikte de Bijbel om mensen te leren en toe te rusten. Hij gebruikte de Bijbel om de goddelijke boodschap te verkondigen en om mensen te waarschuwen. Hij gebruikte de Bijbel om de vragen van mensen te beantwoorden. En Hij gebruikte de Bijbel om de aanvallen van de duivel af te slaan!

4:11

Ontdekking 2. De duivel verliet Jezus.

Er zijn tijden dat de duivel christenen verzoekt of op de proef stelt ten einde hen te laten vallen. Het doel van de duivel is om christenen te laten struikelen en vallen, of te laten falen en de nederlaag te laten leiden. Maar Jezus toont aan dat christenen ook de verzoeken van de duivel kunnen overwinnen. Bovendien laat God ook niet toe dat de duivel mensen eindeloos verzoekt of op de proef stelt. Na een aanval van de duivel zal de duivel hen verlaten. Maar christenen moeten altijd alert blijven omdat de duivel weer zal terugkeren om het nog eens te proberen.

STAP 3. VRAAG.	UITLEG
<i>Overweeg.</i> WELKE VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN? Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Matteüs 4:1-11 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen. <i>Schrijf op.</i> Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek. <i>Oplezen.</i> Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze om de beurt in de kring hun vraag oplezen. <i>Besprek.</i> Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar. Hierna volgen enkele voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.	

4:1

Vraag 1. Wie is de duivel?

Aantekeningen. De duivel is een gevallen engel². Hij weerstaat God en Gods verlossingsplan. Door zijn heerschappij over een leger van demonen en de ongelovigen in de wereld probeert hij de verkondiging van Jezus Christus aan alle volken in de wereld te voorkomen, de mensen te verleiden om zonden te plegen (en zo Gods Geest te bedroeven) en hen te dwingen zijn wil te doen (2 Timoteüs 2:26). De duivel is een formidabele vijand en christenen kunnen hem alleen weerstaan in de kracht van Jezus Christus (Efeziërs 1:21; 1 Petrus 3:22). Zijn strategie is om mensen eerst te verleiden tot zonde. En wanneer zij in zonde gevallen zijn, keert hij tegen hen en klaagt hen bij God aan (Openbaring 12:10). Bovenal is de duivel een mensenmoordenaar en de vader van alle leugens (Johannes 8:44). Dus mensen die liegen, doen dat onder inspiratie van de duivel.

4:1

Vraag 2. Wat is een verzoeking en wie leidt mensen in verzoeking?

Aantekeningen. “Een verzoeking”³ is iets wat mensen verleidt om zonde te doen, dus, een verleiding. “Een zonde” is alles wat Gods doel mist. Een verzoeking heeft tot doel mensen naar beneden te trekken en hen een nederlaag te laten leiden.

(1) Mensen worden verleid door hun eigen oude natuur.

In Jakobus 1:13-15 staat, “Wie in verleiding (verzoeking) komt, moet niet beweren: ‘Die verleiding komt van God.’ Want God stelt niemand aan verleiding bloot, zoals hij zelf ook niet door iets slechts in verleiding kan worden gebracht. Iedereen komt in verleiding door zijn eigen begeerte, die hem lokt en meesleept. Is de begeerte bevrucht, dan baart ze zonde; en is de zonde volgroeid, dan brengt ze de dood voort.”

(2) Mensen worden verleid door de wereld.

Er zijn talloze vormen van verleiding in de wereld. In 1 Johannes 2:15-17 zegt de apostel Johannes dat verleidingen te maken hebben met de dingen die mensen met hun ogen zien, met hun hart begeren en vervolgens eraan toegeven. Door de ogen en het hart raakt het lichaam van de mens verstrikt in verboden dingen. Dikwijls nadat zij gezondigd hebben scheppen ze op over het verkeerde wat zij gedaan hebben. Ze zijn trots op hun trotseren van gezaghebbers, op hun bedrog, misdaden, geweld en seksuele immoraliteit. De apostel waarschuwt dat deze slechte wereld met zijn praktijken voorgoed voorbij zullen gaan.

(3) Mensen worden verleid door de duivel.

De duivel is als een brullende leeuw die zijn prooi verslindt (1 Petrus 5:8; Efeziërs 6:16). Zijn oogmerk is mensen ten val te brengen.

4:2

Vraag 3. Jezus vastte veertig dagen en nachten lang. Moeten christenen ook vasten?

Aantekeningen.

(1) Vasten in Matteüs 6:5-18.

“Vasten” is een onderdeel van de oudtestamentische Ceremoniële (Rituele) Wet (Leviticus 16:29). Tijdens de eerste komst van Christus heeft Jezus Christus de Wet vervuld (Matteüs 5:17), de ceremoniële wet opgeheven (Kolossenzen 2:14) en afgeschaft (Efeziërs 2:14-15). Daarmee heeft Hij ook het vasten opgeheven en afgeschaft (Markus 2:18-22).

Maar in de laatste deel van de eerste eeuw na Christus keerde vasten weer terug in de kringen van de ascetische godsdiensten, inclusief bepaalde delen van de Christelijke Kerk. Jezus Christus leerde zijn discipelen om te bidden. Hij beval hen *niet* te vasten, maar verbood hen ook niet te vasten. Maar als christenen willen vasten, moesten zij dat onopvallend doen (Matteüs 6:16-18). Christenen mogen het vasten niet aan andere christenen opleggen.

(2) Vasten in Matteüs 9:14-15. Vasten hoorde bij “treuren” en bij “de afwezigheid van Jezus Christus”. Jezus zei, “Bruiloftsgasten kunnen toch niet treuren zolang de bruidegom bij hen is? Maar er komt een dag dat de bruidegom bij hen wordt weggehaald, dan zullen ze vasten.” Jezus Christus is de Bruidegom en de Christelijke Kerk is de bruid. In Johannes 16:16-22 leert Christus dat Zijn discipelen alleen zouden treuren en vasten “voor de korte tijd dat zij Hem niet zouden zien”. Die korte tijd is:

- ten eerste de drie dagen tussen de kruisiging en opstanding van Jezus Christus
- maar vooral de tien dagen tussen Zijn hemelvaart en de uitstorting van de Heilige Geest (d.w.z. de Geest van Christus) (Romeinen 8:9-10).

Na de uitstorting van de Heilige Geest werden de discipelen met vreugde vervuld en niemand kon deze vreugde van hen wegroven! In en door de Heilige Geest is Jezus Christus met en in christenen tot aan het einde van deze aarde (Matteüs 28:20). Hij zegt, “Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik kom weer naar u toe” (Johannes 14:16-19)!

² Jesaja 14:12-15 en Ezechiël 28:14-15 zijn beschrijvingen van de koningen van Babylon en Tyrus in termen van de val van de Satan.

³ Grieks: “peirasmos” en afhankelijk van de context betekent “een verzoeking” of “een beproeving”.

(3) Vasten in Matteüs 9:16-17. Vasten hoort bij de oude wijn die nog in oude zakken gegooid werd. Dat wil zeggen het vasten hoorde bij de ceremoniële wetten van het Oude Testament. De inhoud is “treuren en niet eten en drinken” en de vorm is “de vastendagen”. Maar met de eerste komst van Jezus Christus komt er een nieuw inhoud die ook een nieuw vorm moet krijgen. Jezus zegt dat als men nieuwe wijn in de oude zakken blijft doen, de oude zakken barsten en de nieuwe wijn verloren gaat! Nieuwe wijn moet in nieuwe zakken gedaan worden, want alleen zo worden beiden behouden! Nieuwe inhoud vereist nieuwe vormen!

Gedurende de oudtestamentische periode was er slechts één dag in het jaar die de Israëlieten moesten “doorbrengen in onthouding” (Leviticus 16:29) (1407 v.C.). De profeet Jesaja (740-680 v.C.) leert duidelijk wat deze “onthouding” inhoudt. Het betekent niet: “je onthouden van voedsel en drinken”, maar: “je onthouden van onrecht en onderdrukking!”

“Het vasten” dat God verkiest is misdadige ketenen losmaken, de banden van het juk ontbinden, de verdrukten bevrijden en ieder juk breken. Het is je brood delen met de hongerige, onderdak bieden aan armen zonder huis, iemand kleden die naakt rondloopt en je bekommeren om je medemensen (Jesaja 58:6-7). Het bestaat uit het uitbannen van het juk van onderdrukking, de beschuldigende vinger en de kwaadsprekerij. Het is de hongerige schenken wat jezelf nodig hebt en de verdrukte gul onthalen (Jesaja 58:9-10).

Maar al gauw na de ballingschap (538 v.C.) legden de Joden deze “onthouding” uit als “vasten” (dat wil zeggen, als onthouding van alleen voedsel en drinken) en maakten het deel van de ceremoniële wet die gehoorzaamd moest worden. Na de ballingschap vastten de Joden gedurende de vierde, vijfde, zevende en tiende maanden (Zacharia 7:5-10; Zacharia 8:19) en veronachtzaamden doelbewust wat de vroegere profeten (bv. Jesaja 58:6-12) over “onthouding” geleerd hadden! In de tijd van Jezus Christus vastten de Farizeeën twee maal per week (Lukas 18:12)!

“De oude wijn” symboliseert “het treuren”, dat het belangrijke kenmerk van de Joden werd na de ballingschap. “De oude wijnzakken” symboliseren “de vastendagen en vasten praktijken (zak en as) van de Joden”. “De nieuwe wijn” symboliseert “de verlossing en zegeningen die Jezus Christus bracht” en “de nieuwe wijnzakken” symboliseren “de nieuwe vormen van vreugdevolle aanbidding van christenen” (Johannes 4:23-24; Efeziërs 5:18-20). Wat Jezus zegt, is dat de vreugde van verlost christenen niet samengaat met het treuren van vastende Joden. De vreugde van verlost christenen in de nieuwtestamentische periode leidt tot een ander manier om met God om te gaan en God te dienen dan de vreugdeloze rituelen van de Joden in de oudtestamentische periode. De oude manier van vasten had niets te maken met vreugde!

Na de ballingschap hebben de Joden de betekenis van de wet op een wettische manier uitgelegd en honderden nieuwe wetten eraan toegevoegd. Maar de dood en opstanding van Jezus Christus heeft de morele wet vervuld en weer in zijn oorspronkelijke betekenis in Exodus 10:1-17 hersteld (Matteüs 5:17-48). De dood en opstanding van Jezus Christus heeft ook de ceremoniële wet als schaduw van de werkelijkheid die komen zou (Kolossenzen 2:17; Hebreeëen 9:8-10; Hebreeëen 10:1-4) *vervuld* (Matteüs 5:17), *opgeheven* (Kolossenzen 2:14) en *afgeschafft* (Efeziërs 2:14-15). Het traditionele vasten van de Joden was geen vereiste gedurende de oudtestamentische periode en mag zeker niet als een verplichting gedurende de nieuwtestamentische periode in de Christelijke Kerk ingevoerd worden! Christenen mogen vasten als zij dat willen, maar mogen vasten niet aan andere christenen opleggen.

(4) Vasten in Matteüs 17:21.

Even als Matteüs 6:13b en Markus 16:9-20 was Matteüs 17:21 een later toevoeging aan de Griekse tekst. De oudste Griekse manuscripten van het Nieuwe Testament hebben deze woorden niet.

4:2-4

Vraag 4. Wat was de eerste verzoeking door de duivel?

Aantekeningen. Nadat Jezus vrijwillig veertig dagen en nachten gevast had, had Hij honger. De duivel daagde Hem uit om stenen in de woestijn in broden te veranderen. Zo kon Jezus Zelf Zijn honger stillen. In de eerste verzoeking probeerde de duivel Jezus te verleiden op Zichzelf (en niet op God) te vertrouwen. Hij probeerde Jezus' vertrouwen in Gods zorg voor Hem te vernietigen. Hij probeerde Jezus te verleiden zaken in eigen handen te nemen en onafhankelijk van God te handelen.

Jezus overwon deze verzoeking van de duivel door het juiste Woord van God aan te halen die zegt, “Er staat geschreven: ‘De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God’” (Deuteronomium 8:3). Als God al de sterren in het universum en de aarde met alles erop kon scheppen *door alleen een woord te spreken*, dan vertrouwde Jezus Christus dat God ook voor Zijn dagelijkse behoeften kan zorgen door alleen een Woord te spreken!

4:4

Vraag 5. Wat wordt bedoeld met “ieder Woord dat klinkt uit de mond van God”?

Aantekeningen. “Het Woord dat klinkt uit de mond van God” is Gods machtige gesproken Woord waarmee Hij ook het universum en de aarde geschapen heeft (Hebreeëen 11:3) en nog steeds onderhoudt (Hebreeëen 1:2-3). Door Zijn

gesproken Woord schiep God voedsel (manna, brood) voor de Israëlieten in de woestijn. Ook door Zijn gesproken Woord zorgde Hij voor Jezus Christus in de woestijn. Terwijl de duivel dacht dat *gewoon brood* absoluut noodzakelijk was om te kunnen leven, zei Jezus dat *Gods machtige gesproken Woorden* de enige bron van leven en welzijn voor de mens op de aarde is.

4:5-7

Vraag 6. Wat is de tweede verzoeking door de duivel?

Aantekeningen. De duivel daagde Jezus uit om Zichzelf van het dak van de tempel te gooien en te bewijzen dat Hij geloofde in Gods geschreven Woord in Psalm 91:11-12 die zegt dat Gods engelen Hem zouden opvangen. In de tweede verzoeking probeerde de duivel Jezus te verleiden een vals vertrouwen op God en Zijn geschreven Woord (de Bijbel) te hebben. Hij probeerde ervoor te zorgen dat Jezus iets goeds zou bewijzen door iets spectaculairs en sensationeel, maar doms te doen, namelijk van een hoog gebouw af te springen. Hij probeerde Jezus te verleiden om te vertrouwen op iets wat verkeerd was, op iets wat God helemaal niet beloofd had. Hij probeerde Jezus te verleiden geloof te vervangen door aanmatigende arrogantie! Jezus moest God op de proef stellen om te zien of God wel Zijn Woord zou houden. Maar wat God in Psalm 91:11-12 beloofde is dat Hij zou zorgen voor mensen die op Hem vertrouwden, maar niet dat Hij mensen zou redden wanneer zij God op de proef stelden met domme handelingen die de duivel voorschreef!

Jezus overwon deze verzoeking van de duivel door het juiste Woord van God aan te halen die zegt, “Er staat geschreven, ‘Stel de HEER, uw God, niet op de proef’” (Deuteronomium 6:16).

De volgende voorbeelden zijn verzoeken gebaseerd op vals vertrouwen:

- Als iemand God vraagt hem te genezen terwijl hij tegelijk een ongezond levensstijl heeft.
 - Als hij God vraagt: “Houd mijn ogen af van wat leeg (nutteloos) is” (Psalm 119:37) en tegelijk naar immorele en gewelddadige programma’s op de televisie kijkt.
-

4:6

Vraag 7. Waarom is het belangrijk Gods Woord nooit te verdraaien door het buiten zijn verband aan te halen?

Aantekeningen. In Psalm 91:11-12 wees de Psalmist op het werk van Gods engelen ten behoeve van Gods volk (Hebreeën 1:14; zie Genesis 28:12). Bijvoorbeeld, een engel leidt een gelovige (Genesis 24:7) en engelen beschermen gelovigen (2 Koningen 6:16-17; Psalm 34:7).

Maar de duivel haalde Psalm 91:11-12 aan om Jezus te misleiden. Hij verdraaide de Bijbel en daagde Jezus uit God op de proef te stellen door zich van het tempeldak te werpen en te kijken of Gods engelen Jezus zouden opvangen! In Johannes 8:44 zegt Jezus dat de duivel een mensenmoordenaar en een leugenaar vanaf het begin is, zelfs de vader van alle (politieke, religieuze, economische, wetenschappelijke) leugens. De duivel spreekt nooit de waarheid! Hoewel de woorden in de Bijbel in verband de waarheid zijn, kunnen Gods vijanden deze woorden tot leugens verdraaien.

De woorden van de Bijbel moeten begrepen worden zoals God dat heeft bedoeld. Daarom moeten alle woorden in de Bijbel uitgelegd worden:

- in overeenstemming met de Hebreeuwse woorden van het Oude Testament en de Griekse woorden van het Nieuwe Testament
- in overeenstemming met de historische gebeurtenis en context
- en in overeenstemming met wat de Bijbel als geheel leert.

De duivel veronachtzaamt deze regels met opzet. Valse leraren doen dat ook. Zij doen alsof zij in de Bijbel geloven, maar leggen hun eigenzinnige interpretaties van de Bijbel aan argeloze mensen op met het doel om hen te misleiden.

Jezus kende de bedoelingen van de duivel. Hij beantwoordde een verkeerd gebruik van een aanhaling uit de Bijbel (Psalm 91:11-12) met een juist gebruik van een aanhaling uit de Bijbel: “Stel de HEER niet op de proef” (Deuteronomium 6:16).

4:8-9

Vraag 8. Waarom is het niet waar dat alle koninkrijken van de wereld aan de duivel behoren?

Aantekeningen.

(1) De duivel maakt een valse aanspraak.

In Lukas 4:6 HSV zegt de duivel tegen Jezus, “Ik zal U al deze macht en de heerlijkheid van deze *koninkrijken* geven, want die *is aan mij overgegeven* en ik geef die aan wie ik maar wil.” De vraag wordt gesteld of de duivel werkelijk alle koninkrijken bezit en of hij ze wel kan geven aan wie hij maar wilde. Mensen die op deze vraag positief antwoorden, staven hun antwoord met vier Bijbelgedeelten:

- Efeziërs 2:2 (de duivel is de aanvoerder van de macht in de lucht)

- Efeziërs 6:12 (de strijd van christenen is tegen de overheden, de machten en wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten)
- 1 Johannes 5:19 (christenen weten dat *de hele wereld* in de macht van de boze ligt)
- Lukas 4:6 (de duivel beschrijft zichzelf als de rechtmatige eigenaar en heerser *van alle koninkrijken* in de wereld).

Lukas 4:6 is niet een uitspraak van Christus, maar van de duivel zelf! Efeziërs 2:2, Efeziërs 6:12 en 1 Johannes 5:19 spreken alleen over “de wereld van het kwaad”, “*de wereld die door demonen en demonische regeringen beheerst wordt*”, en niet over “de wereld en alles erop dat aan God behoort” (Psalm 24:1) en niet over “de wereld van God waarover Hij voor eeuwig heerst” (Psalm 146:10)!

Juist het tegengestelde is waar. De Bijbel leert dat alles aan Jezus Christus is toevertrouwd (Matteüs 11:27), dat alle macht in hemel en op aarde aan Jezus Christus gegeven is (Matteüs 28:18), dat God aan Jezus Christus een plaats aan Zijn rechterhand gegeven heeft hoog boven alle hemelse vorsten en heersers, alle machten en krachten en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomstige (Efeziërs 1:20-21; zie ook 1 Petrus 3:22)! Wat niet van de duivel is, kan hij ook niet weggeven!

De Bijbel leert dat de duivel “een mensenmoordenaar is en de vader van alle leugens” in de geschiedenis (Johannes 8:44). Dus is de aanspraak van de duivel in Lukas 4:6 een aanmatigende en arrogante leugen! De duivel zou wel willen dat mensen zijn leugens geloven en bang zijn voor zijn macht.

(2) Het woord “wereld” (Grieks: kosmos) heeft verschillende betekenissen in de Bijbel.

Het tekstverband bepaald de juiste betekenis.

- De wereld als het geschapen aarde of kosmos (Johannes 1:10; Johannes 17:5,24; Johannes 21:25).
- De wereld als het toneel van de menselijke geschiedenis, de wereld bestaande uit mensen (Johannes 1:9; Johannes 3:19; Johannes 9:39; Johannes 11:27; Johannes 12:46; Johannes 14:31; Johannes 16:21,28; Johannes 17:18; Johannes 18:36-37; 1 Johannes 4:1,3; 1 Johannes 4:9).
- De wereld als het brede publiek (Johannes 7:4; Johannes 14:22).
- De wereld als de verloren mensheid: mensen die vervreemd zijn van God, gebukt onder de zonde, onderworpen aan Gods rechtvaardige oordeel en die verlossing nodig hebben (Johannes 3:19); de wereld zonder onderscheid in achtergrond (ras, nationaliteit, taal) (Johannes 1:29; Johannes 3:16; Johannes 3:17; Johannes 6:33,51; Johannes 8:12; Johannes 9:5; Johannes 11:52; Johannes 12:32; 1 Johannes 2:2; 1 Johannes 4:14-15)(zie Johannes 4:42). Het verwijst niet naar de wereld als het domein van het kwaad (zoals hieronder). “Deze wereld” verwijst *niet* naar elk mens die ooit geleefd heeft! Het verwijst naar (de wereld van) mensen die nog niet beseffen dat zij verloren zijn; die niet weten dat zij wedergeboren moeten worden; die niet weten dat Jezus Christus voor zondaren gestorven is en uit de dood is opgestaan; die nog niet gehoord hebben dat al hun zonden vergeven kunnen worden; die in het kort een Verlosser nodig hebben, maar het evangelie nog niet gehoord hebben.
- De wereld van het kwaad; de wereld van de verloren mensheid als in Johannes 3:19 met de additionele gedachte dat zij mensen zijn die het kwaad doen en openlijk vijandig zijn tegen God, Christus en christenen (Johannes 7:7; Johannes 8:23; Johannes 12:31; Johannes 14:17,30,31; Johannes 15:18; Johannes 17:9,14-16,25; 1 Johannes 2:15-17; 1 Johannes 3:1,13; 1 Johannes 4:4-5; 1 Johannes 5:4,5,19).

God heeft “de wereld van verloren mensen” (zoals Johannes 3:16) lief, maar God heeft *niet* “de wereld van het kwaad” lief. God heeft niet de mensen lief die *voortdurend* de waarheid door hun ongerechtigheid ten onder houden (Romeinen 1:18), die *doorgaan* God te haten (Psalm 5:5-7; Psalm 11:5) en die *steeds* als vijanden van God aangemerkt worden (Jakobus 4:4).

Terwijl christenen uit God (geboren/wedergeboren) zijn, ligt alleen “deze wereld van het kwaad” in (dat wil zeggen, onder de macht van) het boze (de duivel)(1 Johannes 5:19). Maar de boze (de duivel) heeft *nooit* vat op hem (een wedergeboren christen), omdat Hij die *eens en voor altijd* uit God geboren is (namelijk: Jezus Christus) hem (de wedergeboren christen) *voortdurend* bewaart (1 Johannes 5:18)⁴!

- De wereld die gered wordt door Jezus Christus (Johannes 4:42; 1 Johannes 4:14); de wereld voor welk Jezus Christus “de verzoening” of “het zoenoffer”⁵ voor zonden is (1 Johannes 2:2; zie 1 Johannes 4:10 en Johannes 10:11).

(3) Alleen de wereld van het kwaad staat onder de macht van de duivel.

Wanneer de apostel Johannes zegt dat “de hele wereld in het boze ligt” (1 Johannes 5:19), dan betekent dat niet dat elke land en letterlijk alle mensen in de wereld onder de macht van de duivel liggen. Hier is “de wereld” *niet* “de hele geschapen wereld”, *niet* “de hele wereld van mensen”, *niet* “de wereld van christenen die gered worden”, maar “de wereld van het kwaad”, “de wereld van niet-christenen die nog slaven van de zonde zijn”, “de wereld van regeringen

⁴ Grieks vers 18: οίδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος (voltooid tegenwoordige tijd) εκ του θεου ουχ αμαρτανει (onvoltooid tegenwoordige tijd), αλλ ο γεννηθεις (aoristus tijd) εκ του θεου (Christus NIV, NBV; en niet: de christen HSV) τηρει (onvoltooid tegenwoordige tijd) αυτον (de christen NIV, NBV; en niet: zichzelf HSV) και ο πονηρος ουχ απτεται (onvoltooid tegenwoordige tijd) αυτον.

⁵ Grieks vers 19: οίδαμεν οτι του θεου εσμεν (onvoltooid tegenwoordige tijd) και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται (onvoltooid tegenwoordige tijd).

⁵ Grieks: ιλασμος

die Jezus Christus en christenen vervolgen”, “de wereld waarin de duivel en zijn demonen heersen” (Kolossenzen 1:13a).

De duivel kan wedergeboren christenen niet raken, dat wil zeggen, hij kan geen vat op hen krijgen (1 Johannes 5:18). De duivel kan alleen een bepaald soort kwaad uitoefenen over christenen als God dat in Zijn soevereine wil en plan toelaat (Job 1:12; 1 Korintiërs 5:5). De duivel kan vurige pijlen (verleidingen, verzoeking) afvuren op christenen (Efeziërs 6:16). Maar wedergeboren christenen kunnen nooit bezeten worden door een demon, omdat de Heilige Geest hen al bezet (1 Johannes 4:4)! De duivel heeft geen controle over wat er met christenen gebeurt (Romeinen 8:28; Johannes 10:28)!

(4) De hele wijde wereld is in de handen van Jezus Christus.

- **Gedurende de oudtestamentische periode.** De Eigenaar en soevereine (almachtige) Heerser van de hele wereld van eeuwigheid tot eeuwigheid is God en niet de duivel (Psalm 2; Psalm 9:8-9; Psalm 29:10; Psalm 93:1-2; Psalm 145:13; Psalm 146:10; Jeremia 32:17,27). Een historisch voorbeeld is dat de Engel van de HEER een heel groot leger van kwaad in een nacht verdelgt (Jesaja 37:36-37)!
- **Gedurende het leven van Jezus Christus op de aarde.** Toen al wist Jezus Christus dat God de Vader Hem alle macht gegeven had (Johannes 13:3). Jezus Christus heeft nooit deelgenomen aan een zgn. “heilige oorlog”⁶. Hij spreekt ook tegen deelname aan een heilige oorlog, “Daarop zei Jezus tegen hem: ‘Steek je zwaard terug op zijn plaats. Want wie naar het zwaard grijpt, zal door het zwaard omkomen’” (Matteüs 26:52). Jezus Christus had de macht om onmiddellijk meer dan twaalf legioenen engelen te hulp te roepen (Matteüs 26:53). Maar waar andere godsdienstige leiders het zwaard opgenomen hebben om mensen te vernietigen, heeft Jezus Christus zijn leven gegeven om mensen voor eeuwig te behouden. Hij had een veel hoger doel, namelijk om de Wet (de wettelijke vereisten, de typen/schaduwen) en de Profeten (de profetieën en beloften) in de Schrift te vervullen en op deze wijze mensen voor eeuwig te behouden (Matteüs 26:53; Matteüs 5:17). Niettemin heeft geen mens macht om iets tegen Christus of christenen te doen als het niet van boven (door God) aan hem gegeven wordt (Johannes 19:11)!
- **Bij de dood van Jezus Christus.** Tijdens de eerste komst van Jezus Christus (Zijn dood, opstanding, hemelvaart en troonsbestijging) werd de duivel (de satan) en zijn leger van demonen verslagen. Sindsdien is er voor hen in de hemel geen plaats meer en kan de duivel christenen niet meer voor God aanklagen (Job 1:6; Openbaring 12:7-12). Ook werd de duivel uit zijn machtspositie over de niet-christen volken op de aarde gegooid en kan hij de volken niet langer misleiden, dat wil zeggen, kan hij de boodschap van de Bijbel niet langer van hen weghouden (Daniël 10:13-14; Matteüs 12:28-30; Matteüs 24:14; Johannes 12:31-32; 1 Johannes 3:8; Openbaring 20:1-3).
- **Na de opstanding van Jezus Christus.** Na de opstanding van Jezus Christus behoort alle macht in de hemel en op de aarde aan Jezus Christus (Matteüs 28:18) en zijn alle goede engelen in de hemel en alle boze machten op de aarde (zowel demonen als slechte regeringen) volledig onderworpen aan de soevereine macht (almacht) van Jezus Christus (Efeziërs 1:20-22; 1 Petrus 3:22). Vanaf zijn troonsbestijging in de hemel breekt alleen Jezus Christus de zegels van de hemelse boekrol die aan beide zijden beschreven is en bepaalt alleen Hij de bekendmaking en uitvoering van Gods plan (Openbaring 5:8-14). Alleen Jezus Christus trekt mensen uit alle volken in de wereld naar Zich toe (Johannes 12:32). Alleen Jezus Christus heerst in Zijn Koninkrijk over alle mensen die uit de macht van de duivel zijn bevrijd (Kolossenzen 1:13). Jezus Christus heeft de wereld van het kwaad eens en voor altijd overwonnen en sindsdien blijft de wereld van het kwaad overwonnen (Grieks: voltooid tegenwoordige tijd)(Johannes 16:33)! Nu al is Jezus Christus de Koning van de koningen en de Heer van de heren, zelfs al erkennen de koningen en regeringen Hem niet (Openbaring 1:5,8; Openbaring 3:26-27; Openbaring 5:8-14; Openbaring 6:2; Openbaring 12:10-12; Openbaring 17:14; Openbaring 19:16; Openbaring 22:13). Christenen zijn in Jezus Christus “meer dan overwinnaars” (Romeinen 8:37) en verzamelen samen met Jezus Christus mensen uit alle volken (Matteüs 12:30; Matteüs 28:19; 2 Timoteüs 2:25-26).

4:8-10

Vraag 9. Wat is de derde verzoeking door de duivel?

Aantekeningen. De duivel probeerde Jezus te verleiden om God te passeren en voor hem (de duivel) te kiezen en hem te aanbidden. In de derde verzoeking probeert de duivel Jezus te verleiden om op de duivel te vertrouwen. De verleiding is op het gebied van macht en bezit in de wereld. Waarschijnlijk in een visioen toonde de duivel Jezus al de koninkrijken van de wereld met al hun pracht en praal. Hij probeerde Jezus wijs te maken dat hij dit alles aan Jezus kon schenken. De duivel wilde Jezus verleiden om kort door de bocht en zonder te sterven de bezitter van de wereld te worden, zoals God dat geprofeteerd had (Psalm 2:6-8; Hebreeën 1:1-5). Maar de duivel is een leugenaar (Johannes 8:44) en vermomt zich als een engel van het licht (2 Korintiërs 11:14). De duivel is zeker niet de eigenaar, heerser of beheerder van alle koninkrijken op de aarde, omdat het koningschap van de God van de Bijbel de eeuwen omspant en zijn heerschappij alle geslachten omvat (Psalm 145:13)! Hij is Koning tot in eeuwigheid (Psalm 146:10)! De duivel kan niet weggeven wat hij niet bezit! Jezus overwon deze verzoeking van de duivel door het juiste Woord van God aan te halen, “Er staat geschreven, ‘Aanbid de HEER, uw God, vereer Hem alleen’” (Deuteronomium 6:13). Een andere “god” bestaat niet (Jesaja 43:10-11; Jesaja 45:5)!

⁶ Arabisch: jihad

Vandaag aan de dag zien we nog steeds aanbidders van afgoden in tempels die een overeenkomst met hun goden sluiten. Als hun “god” zal doen wat zij vragen, dan zullen zij iets teruggeven of terugdoen aan hun god. We zien ook hoe de goden van de wereldgodsdiensten valse beloftes aan hun aanhangers doen. Bijvoorbeeld, iemands wens zal vervuld worden als hij aan een bepaalde religieuze feest deelneemt. Of hij zal regelrecht naar het paradijs gaan als hij in “een zgn. heilig oorlog” of in “een terroristisch aanslag” sterft! Alleen valse profeten doen dergelijke beloften! Ook zien we dat mensen te gemakkelijk geloven wat er in kranten en boeken geschreven staat, wat er op de televisie gezegd wordt of wat godsdienstige leiders van hun preekstoelen en katheders zeggen. De duivel probeert heel hard mensen zover te krijgen dat zij in iets anders dan de God van de Bijbel geloven! Het werkelijke doel van de duivel is dat mensen hem in plaats van de God van de Bijbel gaan dienen! Jezus zegt dat alle mensen de God Die Zich in de Bijbel geopenbaard heeft moeten dienen.

Vraag 10. Kunnen christenen verzoeken overwinnen?

Aantekeningen. 1 Korintiërs 10:13 zegt, “U hebt geen beproevingen (HSV: verzoeking) te doorstaan die niet voor mensen te dragen zijn. God is trouw en zal niet toestaan dat u boven uw krachten wordt beproefd (HSV: verzocht): hij geeft u met de beproeving (HSV: verzoeking) ook de uitweg, zodat u haar kunt doorstaan” (1 Korintiërs 10:13).

God toont Zijn trouw aan christenen door niet toe te laten dat één enkele christen boven zijn vermogen verzocht of beproefd wordt! En Hij bewijst Zijn trouw verder door met elke verzoeking of beproeving een uitweg te geven waardoor de christen kan overwinnen. Hebreëen 2:18 zegt verder, “Juist omdat Hij (Christus) Zelf op de proef werd gesteld (HSV: verzocht werd) en het lijden volbracht heeft, kan Hij ieder die beproefd wordt (HSV: verzocht wordt) bijstaan.” Christenen kunnen dus verzoeken (en beproevingen) overwinnen!

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Een lijst maken. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Matteüs 4:1-11.

Overweeg. WELKE MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf het dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing aan anderen te vertellen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst van mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Matteüs 4:1-11.

- 4:1. Karakter training. God kan een christen in een situatie leiden waar hij tot een zonde verzocht wordt (of door een moeilijkheid beproefd wordt) ten einde hem op de proef te stellen (Jakobus 1:12). Maar God stelt niemand aan verleiding bloot, zoals Hij Zelf ook niet door iets slechts in verleiding kan worden gebracht” (Jakobus 1:13). Door deze verzoeken of beproevingen leert God hem op Gods trouw en Gods uitweg te vertrouwen (1 Korintiërs 10:13). Door deze verzoeken en beproevingen vormt God hun christelijke karakter: standvastigheid (HSV: volharding)(Jakobus 1:2-4), betrouwbaarheid (HSV: ondervinding), hoop en liefde (Romeinen 5:3-5). Na de overwinning over verzoeking wordt God geëerd (Job 1:21-22) en Christus door engelen gediend (Matteüs 4:10).
- 4:2. Vasten of zich van bepaalde dingen onthouden. Jezus vastte veertig dagen en nachten, maar nergens in de Bijbel staat dat christenen moeten vasten. Als een christen wil vasten, mag hij dat op de wijze van Jesaja 58:6-12 en onopvallend (Matteüs 6:16-18) doen. Maar hij mag zijn overtuiging of toewijding met betrekking tot vasten niet aan andere christenen opdringen, omdat het vasten op de Grote Verzoendag door Jezus Christus is vervuld (Matteüs 5:17), is opgeheven (Kolossenzen 2:14,16-18) en vervolgens is afgeschaft (Efeziërs 2:14-15).
- 4:3. Christenen zijn het doelwit van verzoeken. De duivel verzoekt vooral christenen, omdat zij niet langer onder zijn heerschappij staan (Kolossenzen 1:13; Jakobus 4:7; 1 Petrus 5:8-9)!
- 4:4. Leef uit de Bijbel. Een Chinees nam een belangrijk besluit, “Geen Bijbel, geen ontbijt!” Hij ging pas ontbijten als hij eerst de Bijbel had gelezen.
- 4:5. Christenen kunnen ook in de gemeente/kerk verzocht worden. De duivel heeft toegang tot de tempel en tot plaatsen waar christenen bijeenkomen. Geef de duivel geen enkele kans je te verzoeken!
- 4:6. Christenen kunnen door verkeerde aanhalingen uit de Bijbel op een verkeerd been gezet worden. Pas op voor valse profeten en valse leraren die de Bijbel vervalsen en misbruiken voor hun eigen doeleinden (2 Korintiërs 4:2). Leer om het Woord van de waarheid recht te snijden (2 Timoteüs 2:15 HSV).
- 4:7. Gebruik het zwaard van de Geest. Gebruik een gepast Bijbelvers (verzen) om verzoeken af te slaan (Efeziërs 6:17; Psalm 119:9,11) zoals Jezus dat in Matteüs 4:1-11 deed.
- 4:8. Vermijd plaatsen van verzoeking. De duivel zal proberen je naar plaatsen te leiden waar hij je gemakkelijker kan verzoeken! Vermijd zulke plaatsen!

- 4:9-10. Het doel van alle verzoeken. Verzoeken (verleidingen) hebben tot doel je van Jezus Christus weg te trekken naar de duivel. Doorzie de bedoeling van een verzoeking en keer het om in een gelegenheid om voor Christus te getuigen, “Aanbid de Heer, uw God, vereer Hem alleen!”
- 4:11. Verzoeken zijn tijdelijk. “Toen de duivel Jezus aan al deze beproevingen had onderworpen, ging hij voor een tijd bij hem vandaan” (Luce 4:13). Niemand wordt aanhoudend verzocht. Maar pasop, de duivel komt altijd weer terug om het nog een keer te proberen (1 Petrus 5:8)!

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Matteüs 4:1-11.

Ik wil leren de Bijbel te gebruiken als ik verzocht wordt. Ik wil Gods Woord als antwoord geven op de aanvallen van de duivel, de wereld en slechte mensen. Daarom lees ik de Bijbel elke dag en berg Zijn woorden in mijn hart.

Ik ben me ervan bewust dat de duivel me verzoekt om mijn relatie met Jezus Christus te verbreken. Zijn verzoeken hebben tot doel dat ik God ga wantrouwen en op mezelf of op de duivel ga vertrouwen. Ik moet hem standvastig weerstaan, omdat hij niet alleen mijn vijand, maar ook Gods vijand is.

STAP 5. BID.

REACTIE

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Matteüs 4:1-11.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5

GEBED (8 minuten)

[VOORBEDEN]

BIDDEN VOOR ANDEREN

Als er tijd is ga door met bidden in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor de mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6

VOORBEREIDING (2 minuten)

[OPDRACHTEN]

VOOR DE VOLGENDE BIJeenKOMST

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om discipelen te maken. Verkondig, leer en bestudeer de Bijbelstudie van Matteüs 4:1-11 met iemand anders of met een kleine groep mensen.
2. Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **2 Samuël 15, 17, 18 en 22**. Maak gebruik van je uitgekozen Bijbelvers of favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
3. Memorisatie. Overdenk en leer uit je hoofd: **(2) Zelfverloochening. Lukas 9:23**. Repeteer elk nieuw Bijbelvers elke dag voor 5 weken lang.
4. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
5. Houd je notities bij. Deze keer over stille tijd, memorisatie en Bijbelstudie.